

Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktør

Alt Bladet vedkommende (saafom: Indbødelser, Abonnementer, o. s. v.) adresseres til „Stjernen“ Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders“, Post Note, Bank Note eller i Registeret Brev.

For at se, om der findes i Løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

„STJERNENS“ AGENTER.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og forrette for Abonnementspenge.

G. S. Christensen, Fremont, Neb.

R. A. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.

Chr. Johnson, Minden, Neb.

R. Christensen, Clarion, Kansas.

G. S. Grunberg, Hampton, Neb.

D. C. Maddy, Deerfield, Dane Co., Wis.

B. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.

Carl Knudsen, Davenport, Kansas Co., Neb.

W. M. Bager, Akron, Colo.

A. L. R. Spangberg, Noom 50, N. T. & S. A. Build., Eureka, Kan.

Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Neb.

Mrs. Agnes Naon, Postmeisterinde, Osco, Kearney Co., Neb.

A. B. Johnson, 816 14. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse berom her til.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for „Stjernen“, og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

Gjendomsrettigheder.

Over dette Spørgsmaal herfter stor Meningsforskel, og des Befvarelse er ingenlunde let. Det er klart, at naar vi betragte Omstændighederne ved Mennekets Fødsel, at det fødes med visse Gjendomsrettigheder; thi Kindsogieringen lio maa nødvendigvis medføre Retten til Adgang til Midlerne for dens Opbeholdelse; men just hvorledes disse Midler skal erholdes er det Spørgsmaal, som forvirrer Nutidens Samfundsforsker i hans Egen eller Sandhed. Vi henviis til den Slutning, at der kun er tre Maader, hvorpaa Gjendom kan erhverves. Den første af disse er ved Arbejde, og det er tillovs en berettiget Maade; thi han, som erhverver sig Gjendom ved Svæden af sit Ansigt, yder Bedetlag derfor.

Den anden Maade er at arve Gjendom eller at modtage den som Gave. Dette er ligeledes en hæderlig Maade at komme i Besiddelse af Gjendom paa, og de Personer, som erhverve Gjendom paa den ene eller den anden af disse Maader, bør forsvares i sit Ret og Brug af samme ved ethvert rimeligt Mittel og bør ikke berøves den saaledes erhvervede Gjendom uden ved fyldestgjørende retslig Procedure eller ved eget Samtykke.

Der er en anden Maade, hvorpaa Gjendom kan erhverves, nemlig, ved Pignoring. I hvorvel Samfundet i Almindelighed er enigt om, at den, som paa denne Maade erhverver sig Gjendom, ikke har Ret til at bruge eller beholde den, synes man dog at være uklar om, under hvilke Omstændigheder Tilbageleveringen skal ske og hvornaar Straffen skal tilføjes. Naar f. Eks. Mads Laban tager sin Bøsse og lægger sig paa Lur ved Vestanten og ved Hjælp af sin Bøsse plyndrer den fredelige Kæmpe for sine Penge og Værdigenstande, i den Hensigt at tilvende sig disse for eget Brug, da griber Lovens stærke Arm ind og arresterer ham, og dersom den paa denne Maade erhvervede Gjendom findes i hans Besiddelse, tager Lovens den fra ham og giver den tilbage til Eieren. Dernaest vender den sig til Mads Laban og siger til ham: „Du har begaaet en Forbrydelse imod Statens Fred og Velvære, og uagtet Gjendommen er tilbageleveret maa vi straffe dig for at prente fast i dit Sind, at du ikke maa erhverve dig Gjendom paa den Vis.“

Det er naturligt klart, og alle vil indrømme, at Mads Laban er med Rette bleven straffet. Men somme Tider udføres denne Forbrydelse ved andre Midler og paa en anden Maade og af forskelligt situerede Personer. Her er et Eksempel. Sæt at visse Personer forene sig i den Hensigt at drive en vis Forretning. Det første naturlige Spørgsmaal er: Hvorledes skal de erhverve sig den største Mængde Gjendom paa den bedste Tid? For at naa dette Maal søger de for at kontrollere deres Forretning paa bedste Maade. Det første Mittel, man i Reglen prøver, er at drabe Konkurransen. Hvis dette kan opnaaes, læder Bærens Pris sig forandre efter Bøhg. Og naar Folk har denne Magt, maa dette naturligvis ved Træk paa Konkurransen og en hurtig Overførsel af

Gjendom fra Forbrugeren til Sælgeren sker, uden tilsvarende Vedetlag, da faar de Folk, fra hvem Gjendommen overføres, i samme Stilling som Mads Labans Ofre. De er ved Omstændigheder, over hvilke de ingen Magt har, blevene tvingne til at udludere deres Gjendom. Altsaa er Resultatet akkurat det samme. I det første Tilfælde blev Bøssen brugt til at fremtvinge Gjendomsudleveringen, og i sidstnævnte Tilfælde var den samvittighedsløse Anvendelse af Penge Midlet til Opnaaelsen af samme Maal.

„Men,“ indvoender man, „var ikke disse Penge de Personers Gjendom, og har de ikke Ret til at bruge deres Penge, som de synes for godt?“ Som Svar vil vi opfatte et andet Spørgsmaal: Var ikke Mads Labans Bøsse hans Privatejendom, og havde han ikke Ret til at bruge den som han lystede? Men Samfundet siger til Mads Laban: „Du maa ikke bruge din Bøsse som Mittel til at tvinge Folk til at udludere deres Gjendom til dig, da en saadan Fremgangsmaade vilde undergrave og svække selve Samfundets Grundfæstelse, obelægge Gjendomsretten, de gader Moralens, ja omstyrte alle Retsbegreber og Lovprinsipper, og Raas komme til at regiere i Stedet.“ Samfundet straffer Mads Laban for saadanne Handlinger, og det med Rette; men naar den forenede Penge magt bruges til at opnaa samme Hensigt, da faar Samfundet som bestyrt og synes ikke at vide, hvorledes det skal gribe en saadan Sag an.

De irske Godsejere forjvinder.

Agitationen i Irland mod de bestaaende Tilstande har aldrig direkte haft noget med Arbejderspørgsmaalet at gøre, og de engelske Arbejdersamfund og Arbejderblade og da navnlig de socialdemokratiske, har der for ogsaa, især i det sidste Aars Tid, stillet sig noget kjøligt over for det irske Oppositionspartis Agitation, der i Aaringer i høj Grad har taget Opmærksomheden bort fra andre engelske Reformspørgsmaal.

Den irske Agitation har kun haat Oje for Landbo-Mellemstanden, nemlig for Jordbrugsforpagterne, der altid er blevet tyndet af de ublu forpagtningsafgifter, de maatte svare Godsejerne, der for største Delen var Engellændere, der sjældent opholdt sig paa deres Godser, men i Reglen levede i Herlighed og Glæde i London eller i andre af Europas Hovedstæder og store Byer.

Det er Modstanden mod dette Forholds Vedvoren, der har været Kjernen i den irske Opposition, og den nuværende konservative engelske Regjering har i dette, saavel som i adskillige andre Tilfælde, taget Tidens Tegn i Betragtning og søgt i nogenlunde rette Tid at bøjse sig noget for de fremstormende Reformkræfter, da den saa, at de ikke helt kunde ignoreres.

Som naturligt er, er Fordringen om Reform i de irske Landforhold først og fremmest opstillet af forpagterne, men den har som bekendt funden en overordenlig stærk Tilslutning hos Borgerskanden i Byerne. For at faa de bestaaende uholdbare Tilstande i Landbrugsforholdene forandrede, forlangte den irske Opposition, at det engelske Parlament skulde give Irland Selvstyre — **Hans rule** — hvilken Forordning tilbidskædes af Gladstones Parti, hvormed det bekæmpes absolut af de Konservative.

Ved Parlamentets Aabning sidste Efteraar foretog den konservative engelske Regjering imidlertid et Lovforslag, der gaar ud paa, at tage Braadden af den irske Homs rule Bevægelse ved at gjøre de irske forpagtere til Selvejere. Lovforslaget fastsætter de Betingelser og Præiser, som Godsejerne skal være pligtige at acceptere over for de forpagtere, der ønsker at blive Selvejere, og det tilbyder desuden at Staten skal udrede Kjøbeløbet i de Tilfælde, hvor forpagterne ikke selv ønsker at gjøre det. Staten faar da Prioritetsret i de paagjældende Gjendomme for sine Udlæg, og Landdistrikternes Kjøbstad skal faa som Garanter over for Staten for de Summer, som denne faar indstaaende i de Gjendomme, der hører ind under vedkommende Byers Omraade. Der ved opnaar den engelske Regjering, at det ikke er den, men de vedkommende Kjøbstæder, der eventuelt kommer til at indbringe Restanter hos de Landejendomsjæbere, der ikke kan betale deres Renter, hvad der er af ikke ringe Betydning over for det fremtidige Forhold mellem irske Landbrugere og Engellændere.

Hvilkens Indflydelse den nye Lov, der nu ligger nok vil blive vedtaget, vil faa paa Stemningen og Forholdene i Irland, lader sig endnu ikke bestemme, men Kjøbet af forpagtergaardene tilbydes forpagterne paa billige Betingelser og man tror, at Loven vil blive benyttet i stor Udstrækning og at dens Vedtagelse vil medføre et betydeligt Opsving i Irlands økonomiske Forhold.

Verigtigelse.

Fra Mr. Paul Anderson, St. Paul, har vi modtaget en Protest imod de Udtægt, som „Stjernen“'s Referat af Grundlovsfejden i Dannebrog lægger ham i Munden. Han siger, at han ikke, som der stod i „Stjernen“, i sin Tale fremkom med „Insinuation om at Farmeralliansen i Howard County havde arbejdet for at Landejendomme skulde bestattes lavere end Byejendomme“; hvormed han søgte at gjøre gjældende, at det var en af Alliansens Pligter at modvirke sliq uligelig Afseffement. Vi vil nødig gjøre nogen Uret, og naar vi i vort Referat har opfattet en Talers Ord fejlsagtig, er vi her som altid glade for at berigtige det.

Hvorledes staar „Dannevirke“?

„Dannevirke“, hvis politiske Farve altid har været os noget ubestemmelig, følger sit konservative Sind mere i Anledning af „Stjernen“'s Agitation for Reformbevægelsen. Sidste Uge opvarter Bladet med følgende:

„Store Ord.“ „Stjernen“, der er en ivrig Talsmand for det ny „Folkeparti“, slutter en Betragtning af, hvad der er Meningen med Mødet i Cincinnati, med følgende Ord:

„Denne store Bevægelse kan ikke mere standses eller forjones end Slaverispørgsmaalet kunde, det er det ubetvingslige, uimodstaaelige Spørgsmaal, der raaber paa Løsning. Og Løsningen vil ikke ved Monopolets Kuldskælfelse og Udskælfelse af det nuværende forbandede System, der gjør nogle faa Mennekter til Millionærer, men den store Mængde til haabløse armobjørpinte Stalter.“

„Store Ord!“ — det er altsaa for meget sagt. Men forklar Dem dog nøjere, kollega Holst! Tal ikke langer i Gaader. Lad Offenheden se om De er fagl eller fyst.

Alliansens Lære-Anstalter.

Assisterende Lecturer Pratt's Arbejdsøve.

Nærværende Blads Redaktør har i Løbet af den sidste Uges Tid haat Lejlighed til at overvære de af Farmer-Alliansens Hjelpe-Foredragsholder Pratt afholdte Bækkelsesmøder blandt Landbefolkningen, og vi maa indbrømme at vi herved har faaet Dine op for et nyttigt Arbejde, hvis Udstrækning vi ikke tidligere fuldt ud har kjendt.

Følgende Indbydelse fra Mr. C. F. Peterfen her fra Byen ledsagede vi ham i Forand til det af Lake Farmeralliansens foranstaltede Picnic i Moores smukke Grove ved Grand Island. Et anseeligt Antal Mennekter, mest fra den nærmeste Omegn, havde samlet sig under Lovets Dække for at lytte til en Fortælling af de Emner, om hvilke Landbefolkningens Interesse nu faa stærkt famler sig. Ansommen dertil blev vi Gjenstand for den varmeste Gæstfrihed og Venlighed. Det var lige til Middag, og alle de gjæve Landsmænd vilde bevægte os paa en Gang. Dersom vi ikke havde haft en saa solid Kammerat som Mr. Peterfen, bestygte vi, at en komplet Overrumpling var bleven Resultatet af den Mængde Madfure spilde med alle Gaande lakre Spiser, som presede ind paa os fra alle Sider. Til Vennerne John Peterfen, Chas. Christiansen og Møller C. A. Peterfen med deres Husfruer er vi under Taknemmelighedsgjæld for den Omfæng, de viste for vor timelige Vælsærd. Vi havde ogsaa den Hønsjælfelse at stifte Bekendtskab med N. B. Staal og Hustru, et af de gamle Pioneer-Bar fra '65 nede paa Island'et. Her traf vi ogsaa vor gamle Ven, Expressmand Nelson fra Grand Island. Det var i det hele taget en højst vellykket Fæst, og de, som havde arrangeret den, fortjener al Paakjendelse for den Flid og Stjensomhed, de lagde for Dagen. Hovedtaleren var Mr. Pratt, Foredragsholderen for Alliansen; han truede med en seks Timers Tale, men vi slap med en tre Timer. Naar man ser denne Mands over seks Fod høje og forholdsvis brede Skjæmpefigur hæve sig paa Platformen, undrer man sig let ikke over at han formaar at bruge sin Stenfortemmen flere Timer ud i et Kjøre uden nogen Afstælfelse.

Den samme Mand hørte vi atter i St. Paul sidste Mandag, hvor han talte for en stor Forsamling af Alliansesfolk i Courthuset. Noget egentligt Referat af hans Foredrag skal vi ikke give her, dertil var det for lange. Kun skal vi fremhæve Grundtonen, der gik igjennem dem. Først skal vi sige, at Pratt er en ligefaa tiltrækkende som udholdende Taler. I Rigdom med de fleste amerikanske Foredragsholdere styrter han alt imellem Tilhørerne ind i de mest rystende Latterfald

ver ved en eller anden komisk Bemærkning eller Vittighed paa de gamle Partiers Bekjendning.

Ved begge Møder hævdede Taleren i stærke Ord Betydningen af Alliansen som en oplysende og opdragende Forening. Han betonedede at alle de mange Allianser trindt om i Landet er Støler eller højere Uddannelsesanstalter, hvor Landbefolkningen mødes for at studere og løse Nutidens trykkelige Samfundsproblemer, først sagt: afhjælpe Manglerne ved tidligere Skoleuddannelse. (Efter hans Mening er der den Mangel ved det nuværende Skolesystem, at der ofres alt paa akademiske Fag og intet paa Moral og Legemsudviklingen. Naar den unge Student kommer ud af Skolen opløst af Boglarbom og klassiske Kundskaber ser han med Foragt paa dem, som beskæftiger sig med legemligt Arbejde. De politiske og sociale Grundfætninger kjender han heller ikke noget til. Som Eksempel frembrag han hvorledes en seksten-aars Dreng, der var Medlem af samme Allianser som Taleren, havde benyttet sin Tid i Moderne med saa godt Resultat, at han var fuldstændig familiar med Nutidens politiske Spørgsmaal, og endog i den Grad, at han kunde deltage i Diskussionen. Denne Dreng mødte en Dag en Professor, der havde faaet sin Uddannelse paa en af Landets mest anerkjendte Læreranstalter og som stod meget højt i sit Fag. Drengen spurgte Professoreren hvad en Nationalbank er. „Det er en Bant, som Regjeringen sætter sine Penge ud paa Rente hos,“ svarede Professoreren. „Nej, det passer ikke,“ sagde Drengen. „Hvad er det da saa?“ spurgte Professoreren. „Det er en Bant, der for \$100,000 i Guld faar Bonds af Regjeringen til et Vælob af \$100,000, der trækker 2½, 4½ eller 5½ Procent Rente, som Tilfældet maatte være, og desuden faar Lov til at udstede \$90,000 i Seddelpenge.“ „Ja, hænger det saaledes sammen,“ sagde Professoreren, „saa tror jeg ikke at Regjeringen har nogen Forbed af Nationalbankerne.“ „Det er netop hvad den ikke har,“ forklarede Drengen.

New Whatcom, Washington.

15. Juni, 1891.

Hr. Redaktør!

Bil De være af den Godhed at optage følgende Linjer i Deres arede Blad: For jeg forlod Dannebrog og Grand Island lovede jeg at skrive til „Stjernen“ og igjennem den at meddele Venner og Landet og Forholdene herude ved Stillehavets Kyster. At jeg ikke tidligere har gjort det, er Dels begrundet paa at jeg først vilde lære at kjende til Forholdene og saa blev jeg i lang Tid saa beskæftiget med at bygge, at Skriveriet kom i Langdrag, som jeg i Grunden ingen Lyst har til; men man siger, at bedre sent end aldrig, og et Løfte er en Gjøld, som bør betales.

Efter denne Indledning vil jeg prøve at give en lille Skildring af Landet og de væsentlige Forhold her paa Kysten, hvor jeg nu har levet i elleve Maaneder. New Whatcom er en Sammenlutning af to Byer, Seahome og Whatcom, en tredje By Fairhaven ligger lige tæt til, saa at disse tre Byer snart vil blive sammenbygget og blive en stor By, for de har ubemærket Veligheden ved en Arm af Stillehavet (Puget Sound kaldet). Whatcom Co. er i det nordvestlige Hjørne af de For. Stater og grænser imod Britisk Columbia. Der er kun 40 Miles fra New Whatcom til Vancouver og Victoria, som er i det britiske Columbia.

Her er to Jernbaner med temmelig god Trafik, skjønt de ikke er fuldførte til deres bestemte Endepunkter, og The Great Northwestern er under Arbejde hertil; men Søvejen vil for Byen og Omegnen blive fordelagtigt, for her er en god Haavn og der er ikke langt til Stillehavet, og Sejladsen er ogsaa godt i Gang. For Tiden ligger her syv store Skibe ved Kompagniets-Saemølle, der er fra Australien, China, Syd Amerika, England og California, for at indtage Kumber.

Ja, det er forbausende at tænke sig, at her for tre Aar siden ikke var en Gade, og kun nogle faa Huse, der her kaldes Shanties; alt var Skov, det ene Træ større end det andet (ja en ti a tolv Fod i Gjennemsnit) stod tæt ved Siden af hinanden, og i Dag har Seahome, Whatcom og Fairhaven, som jo burde være en By paa over tyve tusind Indvaanere, en stor Del kostbare Bygninger, lange Gader belagte med tre a fire Tommer tykke Planter, mange Steder dybt nedhugget i solide Sten. Her er en lang elektrisk Street-Car-Linje, og her vil i Løbet af et Aar blive bygget to eller tre flere Linjer, pragtfuld elektrisk Belysning, og ubemærket Vandværk, tappet fra Lake Whatcom, som ligger 316 Fod højere end Byen.

Her er et mildt og sundt Klimat, frugtbar Jordbund, uendelige Skove, Fiskeri og Mineralier, men alt er i sin Barndom, og der skal Penge til at sætte disse Industrier i Drist; men de kommer nok. Washington Stat er over seks Gange saa stor som Danmark, men har for Tiden ikke flere Folk end Kjøbenhavn; men jeg er vis paa at den har en stor Fremtid for sig, især de 1600 Mile langs Puget Sound-Kysten. I for Sommer blev her udfoldet en stor Virksomhed, og lønnede Arbejde var let at erholde, men i de sidste fire—fem Maaneder og indtil nu har der ikke været noget Forretningsløb, meget lidt Arbejde, og Ynnen for Haandværkere og Arbejdere er gaaet en Del ned. Her er vel Tale om store Forretninger, men det er haardt for den fattige Arbejder at vente efter.

Vi var en Del Danstere samlet i den frie Natur for at mindes og fejre den 5. Juni, det var efter Omstændighederne ganske gunstigt. En Grundlovsstale blev holdt, Befjendtskaber stiftedes, og Minde fra gamle Danmark opfriskedes, der blev og arbejdet hen til at stifte en dansk Forening. Til de haardt trængende i Nebraska blev der optaget en Kollektiv, hvorved indkom \$12.50, som jeg herved sender til „Stjernen“'s Redaktør, P. Ebbeson, og beder ham have den Mestlignende, at udbede til virkelige trængende. Det er lidet, men jeg tror Viljen var god, men i denne arbejdsløse Tid er Evnen daarlig. Da jeg agter snart at rejse herfra, haaber jeg at P. Ebbeson snarest muligt vil kvittere i „Stjernen.“

Venlig Hilsen til Redaktøren og Bladets Læsere.

Med Agtelse,
S. M. Pedersen.

Noget Betragtninger fra Fjente Juni-Festen i Dannebrog.

(Af Niels Nielsen.)

Som sædvanlig ved en Fjente Juni-Fest blev der jo talt om Danmarks Grundlov. Iderdikt den syvende blev hævet til Skjerne, og jeg tænker om det havde været muligt saa vilde han have fundt Taleren et Dannebrogstegn. Christian den 9de fik ogsaa sit, men paa en anden Maade. Visse Folk mene at naar de rigtig kan skælve Christian den 9de og Christen ud for Menedere, saa har de givet Friheden et rigtig Skub fremad. Men naar man tager i Betragtning den løse Maade, hvorpaa den amerikanske Embedsstand omgaaes Eden og Lovene, saa kan der ikke være meget at bede for den danske Embedsstand. Men i de For. Stater er man ikke en Meneder — nej bevares! Man opfylder Loven efter bedste Skjøn, og overtræder man den, er det naturligvis fordi man ikke ved bedre. Det er forskellige Opfattelser, som her gjør sig gjældende. Jeg har paapeget dette for at den arede Taler kan tage det i Betragtning til næste 5te Juni.

Siden gif Taleren over til dette Lands Forholde. Først fik det republikaniske Parti en Overhaling forbi det var bleven korrupt. Dernaest fik hans politiske Afgud Van Wyk en rigtig Opvejning. Han er nu efter min Mening en af de største Demagoger, som Nebraska har, og som hans Forhold sidste Efteraar klart beviste. Saa fik de sølle Demokrater forbi Vøyd var bleven Guvernør. Nu ja, de ragebe jo Kastanierne ud af Ilden og fik deres egne fingre brændte, og det kunde de vel ogsaa have gjort af. Men, nu hvad om Supreme Court? Det hørte vi jo slet ikke noget om og det maatte jo vel saa efter Talerens Mening være perfekt.

Nu kom Turen til det nye Parti og Farmeralliansen. Deres Prinsiper var jo gode nok og Reform trængte vi til, men saa var Alliansen en hemmelig Forening. Nu ja, det er Anstødsfænen for alle de gamle Partiers politiske Kæmpestæbere; ja den er hemmelig og som saadant kan luffe Døren i for Næsen af Politikerne, det er hvad der troubler dem mest. Farmerne har derved Lejlighed til at diskutere selo og derved har disse Herrer tabt deres politiske Indflydelse. Taleren tilhører jo ogsaa en eller flere hemmelige Foreninger, men det er jo ogsaa en anden Sag; det er i sin gode Orden, men med Farmerne, det er noget andet. Saa var der ogsaa Folk i Alliansen, som ikke var saa gode som de skulle være, og det var ikke rigtig, det burde jo Alliansen rette. Navnlig var der en Afseffor, som havde takkeret en Farmer for lidt og det mente han ogsaa at Alliansen burde rette. Men nu om en Farmer var takkeret for meget, hvad saa? Ja, saa var det jo naturligvis i sin gode Orden, det maa han jo selo (Farmeren) passe. At det ikke altid bliver afseffeset saa lige, som det skulle, hænder jo saa ofte, og sker da ogsaa i St. Paul. En Procurator fortalte mig saaledes i Hjør,

(*) Vi kan ikke kvittere i dette No., da Money Ordren endnu ikke er kommen os i Hænde, hvilket vi antager er en Forglemmelse. — Red.

at hans Bogsamling, som ikke var mere end \$200, var afseffeset for en meget som en andens, der var værdt \$500.

Set var i det hele taget en faa meget kelig Tale at jeg ikke kunde undlade at anfille disse Betragtninger.

Potter, Nebraska, 18. Juni 1891.

Kjære Mr. P. Ebbeson!

Bil De gjennem „Stjernen“ bringe lilla Bilsen omkring til Landsmand, som „Stjernen“ læses, fra det danske Samment i Kimball Co.

Først kan vi melde at ogsaa vi har sigtet til en god Høst, det har regnet meget de ub. Præirierne giver ogsaa en Agrove, saa Hø vil der blive nok af, og har ogsaa Udgifter til en Del af den boer, som har bestemt dem til at bygge Homestead medens der er noget at gjænde at gjøre Grobringere imellem Danstke, og endstjønt de er brønstfede, ønsker vi dog at det havde været Danststedet. Nogle af vore Landsmænd der kommer, men det er ikke nok, der for jeg have sagt til disse, der forhaar sig paa Landbrug men ikke har noget Land os høre fra Eder eller se at komme herud og bese Landet nu efter Høst, kan forsikre Eder, at I gaa ikke uden om at have faaet en 100 Aars Farm i Besiddelse; og Hjem her er en nok bedre end et rentet Hus i en By med Tiden en rentet Farm, for Tiden gaar, og vi gaar med. Men det foragtede Land bliver som det er, ved at høre en anden.

Vi ere af Folke-Partiets Venner, og „Stjernen“, som taler for det, Sag saa godt, vil vistnok blive overflødig med et stor Antal nye Abonnenter inden næste Nytaar. Landsmand understøt „Stjernen“ alt det I kan; lad det ikke faa Støffelse til Jon!

Skulde der være nogle, som ønsker at betynde med os eller nogen, som er bekjendt med Landet og Forholdene her, saa skriv og vedlag et Aftemærke til Gjenfvar. — Rev. A. M. Andersen, Hampton Bor 125, Neb., vil vist ogsaa faa god at bevare Spørgsmaal, han har været herude enkelte Gange. Min Hilsen er Potter Bor 5 Neb. Saa nu forand indtil videre.

L. K. Nelson.

Hvilkensomhelst Artikel, som har holdt sig under en 22aarig Konkurrance og Efterligning og faa selges mere og mere hvert Aar, maa have en egen Fortælling. Dobbins Electric Soap, som blev lavet første Gang i 1869, er netop en sliq Artikel. Den, som bruger den hør Løst (og deres Navn er Legion) sparer paa Tøjet og Kræfterne og lader Sæber udføre Arbejdet. Alt, hvad vi kan sige til dens Rod, blegner her i Intet sammenlignet med den Historie, den selsk kan fortælle om sin perfekte Kæmpe og Kvalitet, dersom du er villig til at give den en Prøve. Spørg din Grocer efter den. Forsøg den næste Maaned.

„August Flower“

Mrs. Sarah M. Black, Seneca, Mo., har i de sidste to Aar lidt af Neuralgi i Hoved, Nave og Bryster. Hun skriver: „Min Nave syntes slet ikke at styrke mig, og Appetiten var meget forandret. Mit Ansigt var gult, Hovedet tungt, og den venstre Side smertede meget. Naar jeg stod op om Morgenen var Munden fuld af Slim og en slem bitter Smag. Naar dertiden blev Kæmpebrøttet fort og jeg havde en underlig bankende Kjølfelse omkring Hjertet. Det pinte hele Dagen under Studerbladene, i den venstre Side og ned ad Ryggen. Det var værre i den kolde, vaade Tid Vinter og Naar; og naar Turen kom over mig, blev mine Hænder og Fødder kolde, og jeg kunde ikke sove. Jeg prøvede alt, men fik ingen Hjælp før jeg brugte August Flower. Saa kom Forandringen. Det har gaaet mig i forunderlig Grad siden jeg begyndte at bruge det, og vil gjennemføre en fuldstændig Kur.“

G. S. Green, Cnefabrikant, Woodbury, New Jersey, U. S. A.